

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg skal igen takke hr. Poul Nødgaard for den meget varme omsorg for regeringens ve og vel, for det er da positivt, synes jeg. Nu blev det nævnt, at jeg repræsenterer Det Radikale Venstre i regeringen, og når jeg mener, at der skal foretages lovinitiativer på andre ministres områder, rejser jeg altså allerførst sagen rent internt i regeringen, må jeg erkende.

Men jeg tror egentlig, hr. Poul Nødgaard er ganske udmærket klar over, at denne regering har gjort en stor indsats over for de psykisk syge, de sindslidende. Jeg kan læse op fra finansministerens svar en gang til og nævne alle tallene, og jeg kan såmænd også læse op fra et andet papir, jeg har her, og nævne en lang række initiativer, der er taget. Problemet er bare – og jeg mener, det er en forpligtelse for os alle sammen at være med til at løse det – hvordan de vil blive udmøntet i kommuner og amter. Vi er lige startet på finansåret 1994, og den største del af indsatsen er omfattet af den gældende finanslov. Vi skal følge den, Folketinget skal følge den, regeringen skal følge den og være opmærksom på, om det kan blive nødvendigt at ændre den indsats, der er sat i gang, eller øge den indsats, der allerede er sat i værk.

Det, der er mit ærinde, og det, der bekymrer mig i den sammenhæng, som hr. Poul Nødgaard refererede fra artiklen, er, at vi opmærksomt skal følge, hvordan vores ekstrauddannelsesindsats virker med henblik på de unge. Her tænker jeg på det seneste lovforslag, som undervisningsministeren har fremsat, og som allerede er førstebehandlet. Det omfatter frie ungdomsuddannelser, som netop henvender sig til de unge, som har svært ved at komme ind i det mere traditionelle uddannelsessystem, og det er fremsat med henblik på at sørge for, at alle unge får en erhvervskompetence, og dernæst undersøge, hvordan vi bærer os ad med at få arbejdsmarkedet til også at tage de unge.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg synes, vi nærmer os lidt, der måske kan ligne et svar, men jeg vil godt have lov til at citere den udtalelse, som økonomiministeren fremsatte:

»F.eks. er det helt uacceptabelt, at ikke alle unge får chancen for at prøve kræfter på arbejdsmarkedet, og det er vi altså nødt til at finde nogle løsninger på nu.«

Jeg understreger ordet nu, og så vil jeg helt konkret spørge på baggrund af dette aktuelle eksempel: Når økonomiministeren udtaler sig sådan, hvilke konkrete initiativer er det så, økonomiministeren enten selv vil tage som minister, som medlem af et parti eller som medlem af en regering? Det synes jeg økonomiministeren skylder ikke alene mig, men også hele Folketinget en forklaring på.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg er meget glad for hr. Poul Nødgaards interesse for den udtalelse. Det er lige netop den sætning, der er den mest centrale, og jeg er glad for, at den også er blevet opfattet på den måde.

Jeg synes, vi alle sammen bør bidrage til at undersøge, hvad vi kan gøre for at skabe et samfund, hvor de unge får de muligheder, de fortjener. Det mener jeg er en udfordring. Men jeg vil ikke bruge onsdagsspørgetiden, og da slet ikke nu, til at oplyse, hvilke overvejelser jeg går med på nuværende tidspunkt, for det er ikke konkret nok til, at jeg kan komme frem med det, så det må jeg afvise.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Anden næstformand (Grove):**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Christensen, Jan Køpke (FP): spm. nr. S 1035
Gyldenkilde, Lilli (SF): spm. nr. S 1044

Hansen, Eva Kjer (V): spm. nr. S 1026

Husmark, Birgitte (SF): spm. nr. S 1031

Kjærsgaard, Pia (FP): spm. nr. S 1000

Lundholt, Anne Birgitte (KF): spm. nr. S 1018-1023

Pedersen, Inger Stilling (KRF): spm. nr. S 1017

Spm. nr. S 1035

Til *sundhedsministeren* (13/4 94) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Hvor mange sygeplejersker er ansat i landets asylcentre?«